„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 8 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 228. Sroda 2. Października 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 2. października. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych rady państwa toczyła się dalsza dyskusya nad nowelą do kodexu karnego. W trzeciem czytaniu przyjęto projekt ustawy, mocą której ustać ma wydawanie wyroków ab instantia. Wybór członków trybunału państwa został odroczony. Przyszłe posiedzenie we czwartek.

Paryż, 2. października. „Etendard“ donosi, że Rouher i Lavalette powołani zostali do Biarritz dla naradzenia się nad pracami które mają być przedłożone na przyszłej sesyi ciała prawodawczego.

Cormous, 1. października, wieczór. Podróżni przybywający z Włoch opowiadają, że w Rzymie wybuchło powstanie a papież wyjechał do Civitavecchia; niema jednak pewności, czyli ta wiadomość jest prawdziwą.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 21. września b. r. raczył najmiłościwiej mianować profesora uniwersytetu Dr. Antoniego Małeckiego i byłego profesora gymnazyalnego i deputowanego Rady państwa Zygmunta Sawczyńskiego członkami galicyjskiej krajowej Rady szkolnej.

Część nieurzędowa.

O potworzeniu się nowych stronnictw w izbie deputowanych Rady państwa piszą z Wiednia do „Boh.“ co następuje: Klub Herbst-Kaiserfeld przestał już stanowczo istnieć. Z dawnych klubów trwają jeszcze tylko polski, połączony słowiańsko-tyrolski i administracyjny. Deputowani czescy odbyli naradę, na której zdecydowali się na przyjęcie ugody z Węgrami. Dr. Herbst, Plener i dr. Hanisch nie byli obecni na tej naradzie. Pp. Banhaus i Wolfrum zostali wysłani do dr. Herbsta z zapytaniem czy chciałby przystąpić do klubu i przewodniczyć mu. Zrazu dał dr. Herbst odmowną odpowiedź. Toczą się jednakże jeszcze dalsze układy, od których będzie zależeć czy dr. Herbst zechce zająć swoje dawne stanowisko lub nie. Tymczasem pracuje dr. Banhaus i dr. Klier nad programem dla klubu niemieckich deputowanych z Czech. Skoro tylko dr. Berger przyjął miejsce w izbie deputowanych, udali się do niego deputowani Rechbauer, Seiffertitz, Kremer i inni z skrajnej lewicy, z zapytaniem czy chciałby przyjąć na siebie utworzenie i przewodnictwo klubu. Przyjął tę propozycyę pod dwoma warunkami: Po pierwsze ma być przyjęcie ugody podstawą i warunkiem bytu dla klubu, a powtóre nie może być żaden z członków deputacyi obecnym przy naradach, aby zdanie nie było z góry uprzedzone. Gdy się na to zgodzono został program nowego klubu ułożony. Dr. Berger wychodzi z tego stanowiska, że klub nie powinien być zawiązywany dla jednej specyalnej kwestyi lecz powinien sobie przepisać zasady postępowania na cały ciąg sesyi, tak więc utworzy sobie klub szczegółowy plan.

Komisya do obrad wstępnych nad ustawą karną odbyła d. 27. września dwa posiedzenia, jedno przed a drugie po południu. Popołudniowe posiedzenie trwało do poźna w nocy. Na obu tych posiedzeniach obradowała komisya nad przydzielonemi jej przez izbę na posiedzeniu z d. 26. z. m. wnioskami br. Pratobewery i dep. Mende. Minister sprawiedliwości był obecnym na obu posiedzeniach od początku do końca.

Co do wniosku br. Pratobewery (aby ustanowić różnicę pomiędzy ciężkiem a lekkiem więzieniem), proponuje najprzód dr. Hanisch, aby uchylić polecenie izby, raz dla tego ponieważ ten wniosek sprzeciwia się wprost podniesionym już przez izbę do uchwały §§. 3. i 11. lit. a., a powtóre ponieważ ciężkie więzienie, którego odróżnienie wniosek br. Pratobewery głównie ma na celu, nawet po zniesieniu kajdan, jeszcze zawsze dostatecznie się odróżnia od takiego więzienia przez odzież aresztancką, przez ograniczoną styczność z światem i inne obostrzenia przepisane już przez tę nową ustawę. Propozycya ta została w mniejszości poparli ją tylko deputowani dr. Leonardi i dr. Dietrich.

Większość była tego zdania, że nie przystoi uchylać polecenia izby, lecz że trzeba mu ile możności zadosyć uczynić. Przy debacie nad tem, w której brali udział wszyscy członkowie komisyi, pokazało się, że praktycznemu przeprowadzeniu wniosku br. Pratobewery, stoją w drodze bardzo znaczne wątpliwości, o których prawdopodobnie sam wnioskodawca nie pomyślał. Aby przyjść do jakiegoś postanowienia rozróżnia komisya przedewszystkiem już skazanych i tych, którzy dopiero skazani być mają. Co do tych, którzy już są skazani zgadza się komisya jednogłośnie na to, że tym niepodobna jest dawać jakieś obostrzenie dla zrównoważenia zniesionych kajdan. Gdyż nietylko niedałoby się to uniewinnić ze stanowiska sprawiedliwości, gdyby skondemnowanego już skazywano na pewne obostrzenia, które nie były wymienione w jego prawomocnym wyroku, lecz w praktycznem nawet przeprowadzeniu tego napotkanoby rozmaite nieprzeparte trudności. Oznaczenie bowiem tego zrównoważenia za zniesione kajdany u już skondemnowanych musianoby bowiem pozostawić albo odnośnym administracyom domów karnych, albo sądom; w pierwszym razie znaczyłoby to samo, co otworzyć drogę najzupełniejszej dowolności, w drugim razie zaś wymagałoby zreasumowania tysiąca już przeprowadzonych i prawomocnie załatwionych spraw karnych.

Ostatecznie zgodzono się na to, że litera b. §. 11. noweli do ustawy karnej, która orzeka, „że skondemnowanym już dawniej na karę ciężkiego więzienia kajdan odtąd wkładać nie wolno, a włożone już zdjąć niezwłocznie należy, nie skazując dla zrównoważenia kary na żadne inne obostrzenie“, nie może być przez komisyę zmienioną.

Co do tych którzy dopiero skondemnowani będą rozróżnia komisya znowu:

a) takich, którzy skondemnowani być mają za zbrodnię popełnioną dopiero po ogłoszeniu niniejszej ustawy, i

b) takich, którzy mają być skondemnowani za zbrodnię popełnioną przed ogłoszeniem niniejszej ustawy.

Ponieważ co do pierwszych postanowione już jest w przyjętym przez izbę §. 3., że przy takich skondemnowaniach może sąd w miejsce kajdan, zawyrokować dodanie innych prawnie pozwolonych obostrzeń kary więzienia, więc mogła komisya w myśl wniosku Pratobewery, obmyślać środki obostrzenia kary tylko dla tych, którzy mają być skondemnowani za zbrodnię popełnioną przed ogłoszeniem niniejszej ustawy. Proponowano w tym razie tylko dwa środki; jeden proponował dr. Mühlfeld, a drugi dr. Mandelblüh. Dr. Mühlfeld wnosi, aby przy takich skazaniach w miejsce zniesionych kajdan wymierzać karę ciężkiego więzienia o $^{1}/_{12}$ dłuższą, tak jednak, żeby nigdy nie przekroczyć najwyższego prawem pozwolonego wymiaru kary. Dr. Mandelblüh zaś wnosi na wypadek gdyby poprzedzający wniosek nie był przyjętym, aby do lit. c. §. 11. dodać następujące słowa: „przyczem wolno jest sędziemu wymiar kary podług wielkości zbrodni, w obrębie prawnie przepisanego najdłuższego czasu, przedłużyć.“

Na wypadek gdyby i ten wniosek upadł, proponował dr. Mühlfeld wszelkie zrównoważenie kary za zniesienie kajdan nawet i w §. 3. opuścić, ponieważ kajdany jak to udowodniono są dla zdrowia szkodliwe, więc powinny być bezwarunkowo zniesione. Przy głosowaniu pozostały wnioski dr. Mühlfelda w mniejszości. Dr. Mandelblüh zaś wniósł, ażeby zezwolić na prawne obostrzenia kary, tak przy skazaniach za zbrodnie przed jak i po ogłoszeniu tejże ustawy spełnione, jako zrównoważenie za zniesienie kajdan i żeby dlatego tak lit. c. §. 11. jak w §. 3. dodatek „za karygodne czynności, które dopiero po ogłoszeniu niniejszej ustawy zostały spełnione“ zupełnie opuścić.

Dr. Wyrobek wnosi, ażeby w razie przyjęcia wniosku dr. Madelblüh dodać wyraźnie te słowa: „czy czyn karygodny przed albo po ogłoszeniu tejże ustawy został popełniony“, ażeby w praktycznem zastosowaniu nie pozostały w sądach wątpliwości, czy odnośne rozporządzenie takie i wstecz oddziaływa.

Przy głosowaniu pozostał także i wniosek dr. Mandelblüh w mniejszości. Ponieważ więc tym sposobem komisya co do zrównoważenia kary za zniesione kajdany do żadnego wniosku większością przyjętego przyjść nie mogła, więc postanowiono jednogłośnie na wniosek dr. Mühlfelda przedłożyć izbie następujące sprawozdanie:

„Że, o ile według przyjętego uchwałą w. izby wniosku br. Pratobevery w miejsce połączonego dotychczas z karą ciężkiego więzienia trzymania w kajdanach przy mających być skazanymi za czyn popełniony dopiero po wydaniu tej ustawy, ma być zaprowadzone inne urządzenie, zastąpić mające kajdany; to już w §. 3. projektu ustawy, która przez w. izbę jest przyjęta, postanowionem zostało; że o ile chodzi o przestępców już skazanych, zaprowadzić się mające w miejsce kajdan urządzenie, które przez administracyę domu karnego lub jego władzę przełożoną wykonane być ma, byłoby ze względu na wyrok wydany środkiem niesprawiedliwym a zatem nie możebnym, i że o ile chodzi o skazanie za czyny popełnione przed wydaniem niniejszej ustawy, urządzenie według wyżej powołanego §. 3 projektu ustawy nakazane, przez komisyę tak teraz jak i dawniej było uznane jako niesprawiedliwe, ale przez nią inne nie zostało obmyślane, komisya widzi się zmuszoną zaproponować izbie:

„Co do lit. b. i c. §. 11. projektu komisyi i odnośnie co do lit. b. i c. §. 8. projektu rządowego wysoka izba zechce przystąpić do głosowania.

Dnia 30go września odbyło się w Peszcie krótkie posiedzenie izby niższej sejmu węgierskiego, na którem z wyjątkiem hr. Festeticsa byli obecni wszyscy ministrowie. Prezydent powitał licznie zgromadzonych posłów i zdał sprawę o złożonych mandatach i o nowych wyborach. Minister Lonyay oświadcza, że mu się powiodło uzyskać pożyczkę 40 ewentualnie 60 milionów na budowę kolei żelaznych. Bliższe szczegóły mają być podane do wiadomości komisyi z piętnastu, która jutro ma być wybrana.

Dotychczasowe wystawy świata nastręczyły niejednokrotnie sposobność do tego spostrzeżenia, że wyroby przemysłu austryackiego, jakkolwiek odznaczają się trwałością i ścisłością w wykonaniu, toć przecie co do gustu i form estetycznych nie mogą się równać z wyrobami innych krajów, a szczególniej Francyi i Anglii, i dlatego okazywała się potrzeba wpływania na wykształcenie estetycznego poczucia w przemysłowcach, aby sztuka bezpośrednio oddziaływała na przemysł. Założenie „austryackiego muzeum dla sztuk i przemysłu“, którego przeznaczeniem miało być przedstawianie przemysłowi austryackiemu godnych naśladowania okazów, było nowym krokiem na tej drodze, ale instytut ten potrzebował oczywiście jeszcze pewnego uzupełnienia przez zakład, któryby wyłącznie dla potrzeb przemysłowości artystycznej wykształcał nowe samoistne siły. Uzupełnienie to ma być uskutecznione w położonej przez postanowienie najwyższe z dnia 21. września „szkole sztuki i przemysłu“, połączonej z muzeum sztuki i przemysłu a zostającej pod zwierzchnictwem ministerstwa oświecenia. Szkoła ta ma wejść w życie, skoro tylko rada państwa potrzebne środki pieniężne pozwoli. Szkoła przemysłowo-austryacka podług ogłoszonych już statutów ma za główne zadanie wykształcać dzielnych pracowników dla wymagań przemysłowości artystycznej, i dlatego

też głównemi przedmiotami nauki są te gałęzie sztuki, które zostają w związku z przemysłem, jako to: budownictwo, rzeźbiarstwo i rysunki, podług czego dzieli się cała szkoła na trzy oddziały fachowe i jeden przygotowawczy. Opłata szkolna jest bardzo niska — taxa wstępna wynosi 2 złr., na oddziale przygotowawczym płaci się rocznie 10 złr., na oddziale fachowym 18 złr. Ciało nauczycielskie składa się z jednego dyrektora i 5 profesorów. Nadzór powierzony jest radzie nadzorczej, w której zasiadają dyrektor, trzej członkowie z kuratoryi muzeum i jeden członek z wiedeńskiej izby handlowo-przemysłowej.

„Nordd. Allg. Ztg.“ pisze: Okólnik p. Bismark w przedmiocie zjazdu salzburgskiego sprawił na prasie francuskiej wrażenie żywe, chociaż bardzo rozmaite. Gaz. „Constitutionnel“ widzi w nim oczywisty cel uspokojenia obaw patryotyzmu niemieckiego. Inne dzienniki sądzą, że ma na celu drażnienie patryotyzmu francuskiego. Zbytecznem byłoby powtarzać przesady pewnych dzienników w tym przedmiocie, tem bardziej, że ich twierdzenia są w zupełnej sprzeczności z prawdą.

Jeżeli np. „Temps“ widzi w okólniku wypowiedzenie traktatu pragskiego, ta manifestacya przeciwnie będzie dla każdego bezstronnego, dowodem gorliwych usiłowań rządu pruskiego w celu sumiennego wykonania rozporządzeń traktatu, w obec przedwczesnych zachceń narodowych.

Że rząd pruski pochwala słuszne i wyraźnie zastrzeżone w tym traktacie dążenia ludów niemieckich ku trwałemu zjednoczeniu narodowemu: to dziwić może tych tylko, co nie znają ani charakteru rządu pruskiego, ani wielkiego ruchu roku upłynionego.

Rzeczą jest pewną, iż ruch ten nie wypłynął z chęci rządu pruskiego pod względem rozszerzenia terytoryów Prus, ale z ogólnego dążenia do lepszej organizacyi politycznej, i byłoby dziwnym rezultatem wielkich zwycięstw roku upłynionego, jeśliby reorganizacya Niemiec wyraźnie zastrzeżona w traktacie pragskim, miała tworzyć między ludami węzły luźniejsze i niepewniejsze niż dawna konstytucya związkowa, na którą tak napadano. Ten właśnie stosunek ukazuje w prawdziwym świetle okólnik hr. Bismarka, i dzienniki zagraniczne które czytając go doznały zawodu, powinny mieć pretensye nie do p. Bismarka, lecz do własnych złudzeń.

Według „Korespondencyi berlińskiej“, połączenie północy z południem Niemiec jest już tylko kwestyą czasu i formy. Obecnie zajmują się w Niemczech szczególniej kwestyą formy. Niedawno utrzymywano, że w Berlinie nie bardzo dbają o spieszne wejście państw południowych do Związku północnego; albowiem lękano się ich usposobień zbyt liberalnych, które nazywano zbyt niesfornemi i burzliwemi. Jeśli te obawy w ówczas istniały, dziś szczęśliwie znikają, i otóż „Koresdondencya berlińska“ obiecuje Niemcom południa wszelkiego rodzaju rękojmie dla ich autonomii, o którą słusznie są zazdrośni, ale która da się pogodzić z jednością polityczną Niemiec. Redaktor urzędowy artykułu obiecuje, iż nic nie stanie na przeszkodzie zjednoczeniu, ani dawne zawiści miejscowe, ani próby interwencyi zagranicznej.

Czytamy w naczelnym artykule „Gazety Krzyżowej“: Tak obce jak i niemieckie pisma roznoszą świeżą wiadomość o toczących się między Włochami i Francyą układach, których celem ma być zmiana konwencyi wrześniowej, a mianowicie wcielenie do królestwa włoskiego reszty papieskiego terytoryum. Pomimo to ma pozostać Rzym stolicą głowy kościoła, i zachować pewien rodzaj niezależności, na kształt wolnych miast byłego Związku Niemieckiego, jak mówią jedni, albo przynajmniej municypalną swoją odrębność, jak utrzymują drudzy.

Sprawa ta ważna jest i dla Prus o tyle, o ile widzimy w niej ze strony Francyi chęć dogadzania Włochom, aby ich w potrzebnym razie mieć po sobie. We Włoszech, prócz florenckiego dziennika „Italia“, kilka pism ulotnych w tym ostatnim czasie wydanych usiłują nakłonić publikę do rozwiązania rzymskiej kwestyi w powyższym sposobie, i do sprzymierzenia się z Francyą. Byłoby zresztą takie napoleońskiej polityki obrócenie się zgodnem z ideami, wypowiedzianemi w głośnej broszurze „Papież i kongres“, w grudniu roku 1859 w Paryżu wydanej. Wydawcą, czy wreszcie i redaktorem onej był, jak pamiętają zapewne czytelnicy, p. Lagueronniere; rzeczą jednak w publice wiadomą i pewną, a urzędownie ani razu niezaprzeczoną było, iż pisemko w mowie będące wyszło z głowy, a podobno nawet i z pod pióra samego Napoleona III. Przyznane jest tam wprawdzie za potrzebę niezbędną, ażeby Papież posiadał niezależne zupełnie terytoryum; lecz w interesie też religii w ogóle, i katolickiej w szczególności dowodzi się, iż terytoryum takowe winno być bardzo niewielkie, i po za miasto Rzym nie rozciągać się, — a to mianowicie dla tego, aby papież ile możności jak najmniej w polityczne plątał się zajścia. Nie masz więc racyi — utrzymywała w końcu broszura owa — zwracać Papieżowi krajów, które mu raz odjęte zostały. „Najwyższy kapłan, najwyższy przedstawiciel najwyższej powagi moralnej, może być bezpiecznym tylko pod osłoną sił obcych“.

Na mocy rozkazu cesarskiego z dn. 11. lipca r. b. pobór rekruta w Królestwie Polskiem odbędzie się w październiku tego roku i ma być skończony w listopadzie, a to po $5^1/_2$ ludzi z 1000 dusz, a mianowicie po 4ch tak jak we wszystkich krajach pod panowaniem Rosyi będących, oraz po $1^1/_2$ wyłącznie z Królestwa Polskiego, jakoby na rachunek niepobieranego w dawniejszych latach rekruta, a ta nadwyżka już i w poprzednim poborze miejsce miała. W Warszawie pobór rozpocznie się 14. października. Podlegać mu będą urodzeni w latach 1843, 44. 45 i 46, a starozakonni od r. 1844—46. Wszyscy stali mieszkańcy Warszawy czy się znajdują w mieście tem lub gdziekolwiek w kraju albo za granicą, nawet na mocy paszportów, których termin nie upłynął, obowiązani są stawić się osobiście. Spisowi przebywający w Warszawie najmniej od miesiąca, mają stawić się w Warszawie, ci zaś co krócej bawią w Warszawie, mogą się stawić w Warszawie, jeźli o to zaniosą podanie. Kto się nie stawi dobrowolnie, nie uniknie później poboru, lecz nawet obowiązany będzie służyć o jeden rok dłużej, nie będzie mógł otrzymać uwolnienia prawnego i nie podlega losowaniu, lecz wprost wziętym będzie na rachunek przyszłego poboru.

Z początkiem bieżącego roku szkolnego podwyższono w Królestwie Polskiem opłaty od uczniow szkół polskich i mieszanych tak męzkich jak żeńskich, a tylko opłata od uczniów szkół wyłącznie rosyjskich utrzymaną została w dawnym stopniu. Opłata wynosić będzie w Warszawie w gimnazyach polskich i męszanych tudzież w gimnazyum niemieckiem po 30 rubli rocznie; w innych miastach po 20 rubli; w progimnazyach i w szkołach powiatowych w Warszawie 15 rubli, w innych zaś miastach 12 rubli.

Z „Dziennika warszawskiego“ dowiadujemy się, że wychodzący w Warszawie w języku rosyjskim „Warszawski Dnewnik“ zaprzecza kategorycznie wszelkim doniesieniom dzienników zagranicznych, jakoby w Królestwie Polskiem zaludnionem z drugiej strony Wisły przez lud ruski, wyznający wiarę grecko-katolicką, starano się nawrócić lud ten, dobrowolnie lub przymusem na prawosławie. „Warszawski Dnewnik“ nazywa podobne doniesienia, rozpowszechnione przez wszystkie prawie dzienniki nierosyjskie i powtórzone także z Gazety gdańskiej w naszej Gazecie (nr. 219 z dnia 21. z. m.) „haniebnemi plotkami“ i na dowód swego twierdzenia przytacza okólnik konsystorza dyecezyi Chełmskiej do greckiego-unickiego duchowieństwa dyecezyalnego podpisany przez prezesa konsystorza arcybresbitera J. Wojcickiego, surogata jereja Michała Własiewicza, surogata Ławrowskiego, asesora Filipa Djaczana i sekretarza Bańkowskiego. W dokumencie tym pełnym cytatów z pisma św. konsystorz zakazuje surowo używania języka polskiego w cerkwiach i grania na organach jako dającego często „dla parafian, szczególnie dla kobiet, powód do zgorszenia.“

Z Londynu donoszą, że oczekują tam przybycia następcy tronu pruskiego z małżonką na 20. października.

Rząd wysyła specyalną komisyę do Manchestru, dla osądzenia Fenyan.

Królowa Holandyi wyjeżdża 1. października do Paryża.

Dotyczczas nie ma potwierdzenia wiadomości o ważnych zmianach ministeryalnych w Francyi, bardziej odpowiadających obecnej sytuacyi. „Indep. belge“ wspomina wprawdzie o pogłosce jakoby cesarz Napoleon telegrafem z Biarritz przesłał danu Drouyn de Lhuys nominacyę na ministra spraw zagranicznych, ale w sferach rządowych nic jeszcze o tem nie wiedza.

Dziennik ten jednak, pomimo swych znanych usposobień pokojowych, przedstawia obecny stan rzeczy w dość posępnych kolorach. Książę Napoleon, który obecnie wrócił do Paryża a raczej do Meudon gdzie wciąż odbywają się próby z armatkami nowego wynalazku, wprawdzie jest mniej wojowniczym niż zwykle, gdyż jest przeciwny wojnie przeciw ruchowi narodowemu w Niemczech, ale widzi więcej jeszcze czarnych punktów na widokręgu niż jego kuzyn Napoleon III. Rząd francuski, zdaniem korespondenta paryskiego „Indep. Belge“, nie czyni jednak nic takiego coby dowodziło, że szczerze pragnie utrzymać pokój z Prusami za któremi stoją prawie całe Niemcy. W sferach rządowych francuskich coraz bardziej oswajają się z perspektywą wojenną a to bardziej niepokoi przemysłowców i finansistów niż podżeganie kilku dzienników do wojny. „Jeśli w kraju takim jak Francya, słusznie powiada wspomniony korespondent, umysły przez długie miesiące oswajają się z myślą o wojnie i to o wojnie takiej jak z Niemcami, reszta sama się znajdzie. Ministrowie spraw zagranicznych i wewnętrznych przemawiają wprawdzie bardzo pokojowo, ale sami nic nie wiedzą, bo ognisko działań nie jest już ani w jednego ani w drugiego wydziale. PP. Lavalette i Moustier usiłują zmniejszyć doniosłość wypadków dyplomatycznych na wschodzie w Niemczech lub w Ameryce; współcześnie atoli minister wojny działa i przygotowuje się, jakby przewidywał bliską walkę. Roboty w administracyi wojny i we wszystkich gałęziach zarządu armii oczywiście dowodzą, że ewentualność starcia należy do tych, które nadewszystko rząd dziś zajmują. Cóż przeto dziwnego, dodaje korespondent „Indep. Belge“, że wszędy, gdziekolwiek pójdziesz, przynajmniej w Paryżu, roztrząsają prawdopodobieństwa wojny. Od czasu jak p. Bismark oświadczył, że Niemcy działać będą po swojemu, i nie pozwolą zagranicy mieszać się w ich sprawy, kwestya wojny zdaje się być rozstrzygniętą w sferach o których mówimy, i ukazuje się już tylko jako kwestya czasu. Może to nastąpić w grudniu, może dopiero na wiosnę lub za rok, ale rzecz sama nie zmieni się. Ani p. Rouher, ani inny minister cywilny nie panują już nad obecnem położeniem. Sam tylko marszałek Niel jest dziś depozytorem najtajniejszych myśli cesarza. Naczelnik państwa pozwala mówić i robić, ale sam zajęty jest tylko jednym szczegółem: czeka na swoją godzinę“ itd.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Zabójstwo. W listopadzie 1866 wszczęła się bitka w szynku w Choronowie pod Uhnowem pomiędzy włościanami Maciukiem i Dumą, obecni jednak włościanie rozłączyli ich. Wkrótce potem Maciuk rzucił się znowu na Dumę, za co wójt Paweł Pika (30 lat, obrz. gr. kat., ojciec 2 dzieci) uderzył go pięścią. Wówczas Maciuk pochwycił wójta za włosy i obalił go na ziemię, lecz wójt zerwał się, schwycił drewno i uderzył niem kilka razy Maciuka. Niebawem rozeszli się przeciwnicy, a gdy Maciuk przechodził koło chaty Dumy, tenże wybiegł i uderzył go tyką od grochu, poczem obaj schwycili się za włosy, lecz ich żony rozłączyły. Duma znowu rzucił się na Maciuka, gdy nadszedł wójt i uderzył Maciuka kijem w głowę tak, że ten upadł na ziemię, poczem bił go, aż nakoniec Maciuk zemdlał i w tym stanie odniesiono go do domu; odtąd chorował i po 5 dniach umarł w skutek wstrząśnienia mózgu. Oprócz tego miał 3 ziobra złamane. Pika stawał dnia 25go z. m. przed sądem (prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońca p. adw. Dr. Maly). Prokuratorya proponowała 5 lat cięż. więz. Sąd uwolnił go od zarzutu zabójstwa dla braku dowodów, i skazał za ciężkie obrażenie ciała na 6 miesięcy cięż. więz. z postem w każdym tygodniu.

Ciężkie obrażenie ciała. Dnia 25go z. m. stawał przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Malinowski) włościanin Kość Dawidowicz z Strzemieńca pod Mostami Wielkiemi, 29 lat, obrz. gr. kat., ojciec 1 dziecka. Tej wiosny D. pobił się w Strzemieniu w tamtejszym foluszu z niejakim Kowalczukiem i innymi. Wkrótce potem D. uderzył Kowalczuka z nienacka siekierą w głowę i odciął mu ucho, w skutek czego Kowalczuk nie tylko utracił słuch, ale nawet nie może żuć prawą stroną. D. uniewinnia się, że był pijany, lecz według zeznania świadków był on tylko nieco podpity. Skazany na 2 lata cięz. więz. (prok. prop. 3 lata) przyjął wyrok.

Pobicie ojca. Stanisław Pyzio, włościanin z Rzęsny polskiej, 30 lat, ojciec 3 dzieci, posprzeczał się z ojcem swoim, którego utrzymywał, wyrzucał mu, że robi wstyd rodzinie, i nakoniec uderzył go w twarz. Ojciec oddalił się, poszedł spać i wkrótce potem znaleziono go w łóżku bez życia. Komisya lekarska orzekła, że śmierć nastąpiła nie w skutek owego uderzenia, a zatem nie z winy syna, lecz w skutek rozmiękczenia mózgu. Stanisław P. skazany został na rozprawie ostatecznej w dniu 26go z. m. na 6 tygodni więzienia z postem w każdym tygodniu i przyjął wyrok (prezyd. radzca sądu kraj. pan Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak).

Kradzież. Adam Maudziewicz, wysłużony żołnierz, kowal ze Lwowa, 29 lat, obrz. rz. kat., stanu wolnego, już 15 razy karany za kradzież, wypuszczony dnia 21go czerwca b. r. po wysiedzeniu kary 3letniego więzienia, ponownie dnia 28. czerwca schwytany został na gorącym uczynku. Na rozprawie ostatecznej w dniu 28go z. m. skazany na 5 lat cięż. więz. zapowiedział rekurs. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. państwa p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Hofmann).

(Rzeczy znalezione.) Na gościńcu pomiędzy Lwowem a Winnikami znaleziono niedawno dubeltówkę i pakę z książkami i rękopismami; właściciel może się zgłosić do urzedu gminnego w Winnikach, gdzie te przedmiota zostały złożone.

(Pożary.) Dnia 8go z. m. spaliła się w Starym Sączu stodoła ze zbożem; szkoda wynosi 100 złr. Ogień miał być podłożony. Dnia 15go z. m. wybuchł ogień w stodole włościańskiej w Słotwinach, w pow. Nowosądeckim i zniszczył 3 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi, większą częścią zboża i narzędziami rolniczemi; spaliło się także 7 owiec. Szkoda wynosi 1500 złr. Ogień powstał przez nieostrożność. W Nowosielcach, w powiecie Bobreckim, dnia 22go z. m. spaliły się także trzy domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża; szkoda wynosi 3500 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność. Dnia 23go z. m. wszczął się pożar pomiędzy stogami siana w Rogużnie w pow. Żydaczowskim, rozszerzył się szybko i zniszczył 7 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi, zapasami zboża i siana. Ogień miał być podłożony, szkoda wynosi 6060 złr. Tegoż dnia w Wierzbicy, w pow. Rawskim, spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zbożem; szkoda wynosi 860 złr. Ogień powstał przez nieostrożność. Tamże nazajutrz spalił się dach na domu włościańskim i 2 budynki gospodarskie ze zbożem; szkoda wynosi 500 złr., ogień powstał przez nieostrożność. W Horoholni, w pow. Bohorodczańskim, dnia 24go z. m. spalił się dom izraelity z budynkami gospodarskiemi, zapasami zboża i sprzętami, tudzież krowa i 300 złr. w gotowiźnie; szkoda wynosi ogółem 800 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Chiszewcu, w pow. Rudki, dnia 26go z. m. spaliło się 7 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża; szkoda wynosi 600 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. W nocy z 27. na 28. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi w Banicy, w pow. Gorlickim; szkoda wynosi 180 złr. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Zbiegli więźniowie.) Z aresztu inkwizycyjnego w Bolechowie zbiegli niedawno następujący więźniowie przebiwszy mury aresztu: Salamon Dikmann, 22 l., Ławro Neczey 33 l. szewc (był okuty na rękach i nogach i umknął z łańcuszkiem na ręku) i Jan Sławikowski 29 l., urlopnik.

(Szkoły dla żeglarzy.) „Oss. Tr.“ ogłasza statut organiczny dla szkół marynarskich, który wchodzi w życie z początkiem teraźniejszego roku szkolnego. Szkoły takie będą uorganizowane w Tryeście, Fiumie, Spoleto, Cattaro i Lassinpiccolo. Kurs nauk trwa przez dwa lata. W szkole marynarskiej w Tryeście, której dyrekcya jest połączona z c. k. akademią handlową, będą dawane także wykłady nadzwyczajne dla tych, którzy chcą nabyć wyższego wykształcenia. Język wykładowy jest włoski.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 1. października.

Effekta: —.—. Towary: Żyto korzec 160 ₰ 7 złr. (na listopad, grudzień 1867, styczeń, luty 1868) w Złoczowskiem.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był z d. 31. sierp. 1867 3,918.241 złr. 88 c.
Od 1go do 30go września 1867
włożyło 1179 stron 114.627 złr. 93 c.
zwrócono 856 str. 108.126 złr. 7 c.
przybyło więc . . 6.501 złr. 86 c.
Zatem dnia 30. września 1867 był
ogół wkładek . . . . 3,924.743 złr. 74 c.

Ostatnia poczta.

Peszt, 30. września. Na dzisiejszem posiedzeniu klubu Deaka ułożono listę komisyi piętnastu jutro wybrać się mającą. Zarazem postanowiono aby podczas czynności delegacyi sejm nie był odraczany i aby członkowie pracowali w sekcyach.

Berlin, 30. września. Przybył tu W. książę następca tronu rosyjskiego i przyjmował hr. Bismarka w dłuższej audyencyi.

Przybył tu jenerał Fleury.

Jutro marynarka pruska wojenna przywdziewa przy odgłosie wystrzałów działowych pawilon związkowy.

Berlin, 30. września. Parlament po dłuższej debacie przyjął bez zmiany ustawę o podatku od soli znoszącą monopol soli a odrzucił wszystkie poprawki, następnie przyjął wniosek aby kanclerz związkowy wziął pod rozwagę potrzebę spiesznego zniżenia frachtu soli na kolejach żelaznych i stopniowego zniżenia podatku od soli. Parlament przyjął nakoniec ustawę o paszportach związkowych znoszącą przymus paszportowy.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 1. paźdz. W izbie deputowanych rady państwa interpelowano ministeryum handlu, czy rząd na tem jeszcze zebraniu rady państwa przedłoży projekt ustawy o budowie kolei żelaznej z Pardubic na Znaim do Ihlawy. Przedłożenie rządowe względem pożyczki dla miasta Brodów, przekazane zostało wydziałowi finansowemu; wniosek o rewizyę ustawy tyczącej się kolei żelaznych odesłano wydziałowi gospodarczemu. Następnie zdawał sprawę wydział nad wnioskiem względem zmian nowelli karnej, na mocy którego wyrok ab instantia zniesionym zostaje. Projekt ten w trzecim odczycie przyjęto. W miejsce hr. Adama Potockiego, który wystąpił z wydziału konstytucyjnego, wybrany został do tego wydziału Zbyszewski. Wybór członków do najwyższego trybunału państwa odroczony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. października.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski Adam, z Krakowca — Horodyski Tom., z Podola. — Komarnicki Bol., z Sasowa. — Podlewski Winc., z Czernic. — Sielski Wład., z Lublina.

Hotel europejski: Grocholski Izyd., z Oserdowa. — Rotkowski Rom., c. k. porucznik, z Przemyśla.

Hotel Langa: Ursprung Ant., dyrektor kolei Karola Ludwika, z Wiednia.

Hotel angielski: Głębocki Teod., z Mordarki. — Watter Leop., z Dwernik. — Artymowicz Jan, notaryusz, z Sadowej Wiszni.

Hotel Kuhna: Mierzyński Ral., z Baryłowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. października.

PP. Majewski Wład., do Poddniestrzan. — Obertyński Kaz., do Udniowa. — Chmielewski Amb., do Przemyśla. — Makowiecki Nik., do Strzałkowic. — Ożajstowicz Win., do Brzyścia. — Ettmayer Józef, c. k. sekretarz ministeryalny, do Wiednia — Cywiński Miec., do Telaczy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. października.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.81	+ 9.2	79.0	zach. sł.	10
2. god. po pol.	324 76	+ 12.0	61.7	„ „	9
10. god. wiecz.	325 65	+ 8 9	64 5	„ „	4

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Die schöne Helena“**, opera komiczna w 3 aktach. Drugi występ p. Maryi Freiheim.

W piątek (przed. polskie): **„Za Króla Sasa“**, komedyjka w 3 aktach przez J. I. Kraszewskiego. Po raz pierwszy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 1. października.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	86	5	94
Dukat cesarski	„	5	92	6	—
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	13	10	28
Rubel srebrny rosyjski	„	1	89	1	96
„ papierowy rosyjski	„	1	70	1	70½
Talar pruski	„	1	82¼	1	83
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	—	79	75
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	98	83	73
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	13	66	—
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	64	88	65	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	211	—	214	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		171	50	174	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. września.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
5% pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.20	65.40
od kwiet. do października po 5%	65 60	65 80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	73 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 27 latach po 5%	78 —	78.50
Metaliki po 5%	55 40	55.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	136 25	136.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136 —	136 50
Przez. do wyl. z r. 1854	71.50	72.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82 40	82 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	86 —	86.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	73.50	73.70
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	88.—	89.—
Czech	89.50	90.50
Węgier	68 25	69 —
Galicyi	64 50	65 25
Siedmiogrodu	64 —	65
Bukowiny	64 —	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99 25	100 25

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	683.—	685.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	179 40	179 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	606 —	608.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 25	105 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1690.—	1695.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	236 60	236 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	184 —	184 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138 —	139 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210 —	210 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	171 50	172 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	477.—	479.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 20	92.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 —	90 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105 —	106 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.50	91 —
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98.75

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127 —	127 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.75	86.75
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117 —	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	100.—	102.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palffego „ 40 „ „	21.50	22 50
Clarego „ 40 „ „	24. —	25. —
St. Genois „ 40 „ „	23.—	23 50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	103 15	103 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 45	103.70
Hamburg za 100 M. B.	91 30	91.50
Londyn za 10 ft. szt.	124 30	124.60
Paryż za 100 fr.	49 30	49 35

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.93½	5.94½
detto. pełnej wagi	5 93½	5 94½
Korona	17.—	17.10
20frankówka	9.95	9 96
Rosyjski imperyał	10.15	10.20
Talar związkowy	1.83	1.83½
Srebro	122.—	122 50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. października.

	złr.	kr.
5% Metaliki	55	40
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	65	85
Losy z 1860 roku	81	70
Akcye banku wiedeńskiego	684	—
„ „ kredytowego	177	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	124	40
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	95½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1850) **Kundmachung** (7)

Nr. 4469. An jedem Freitag 10 Uhr Vormittags findet beim Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazin eine Licitation über Verkauf von Korn-Kleien statt.

Außerdem werden Korn-Kleien im Zizelverkauf täglich hintangegeben.

Auch werden entsprechend vercautionirte Anträge auf die Abnahme größerer Kleien-Quantitäten entgegen genommen.

K. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung.

Lemberg, am 7. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 4469. W c. k. magazynie prowiantów wojskowych we Lwowie odbywa się w każden piątek o 10tej godzinie rano, licytacya na otręby żytnie.

Oprócz tego można codziennie otrąb dostać podług cen w urzędzie oznaczonych.

Także przyjmują się na większe ilości otrąb oferty odpowiednio kaucyonowane.

Z. k. magazynu prowiantów wojskowych.

Lwów, dnia 7. września 1867.

(2011)

Kundmachung.

Die theoretischen Staatsprüfungen bei der rechtshistorischen Abtheilung der k. k. theoretischen Staatsprüfungs-Commission in Lemberg beginnen im Studienjahre 1868 am 5. October 1867.

Dieser Prüfung können sich jene Studirenden unterziehen, welche sich im Grunde §. 55 der Instruction vom 27. Mai 1856 am Schluße ihres vierten Semesters zu derselben bei dem Decane des rechts- und staatswissenschaftlichen Professoren-Collegiums bereits rechtzeitig gemeldet und die Zulassungsverständigung erhalten haben.

Bezüglich der Meldung zu den auf die oberwähnten zunächst folgenden rechtshistorischen Prüfungen, welchen sich die Studirenden am Schluße ihres vierten oder im Laufe ihres fünften Semesters zu unterziehen haben werden, wird bekannt gegeben, daß als ordentlicher Prüfungstermin die letzten Wochen des Juli und die ersten Wochen des October 1868, als außerordentlicher Termin aber die letzte Woche des Wintersemesters 1868 bestimmt sind; wozu die Anmeldungen unter Beibringung des Immatriculationsscheines, des Maturitäts-Zeugnißes und des Meldungsbuches schriftlich bei dem betreffenden Decane, und zwar für den ordentlichen Termin des Jahres 1868 in der Zeit vom 15. Mai bis 15. Juni 1868, für den außerordentlichen Termin des Jahres 1868 aber drei Wochen vor dem Schluße des Wintersemesters zu geschehen haben.

In dem außerordentlichen Termine werden nur jene Candidaten geprüft, welche:

1) dem Privatstudium obliegen und vom hohen Staatsministerum die Bewilligung zur Ablegung der Prüfung,
2) oder welche dieselbe hohe Bewilligung zugleich mit der ganzen oder theilweisen Studiennachsicht erhalten haben, endlich
3) jene, welche bereits reprobirt wurden und welchen nicht etwa eine längere Frist zur Wiederholungsprüfung bestimmt wurde.

Bezüglich derjenigen, welche sich der zweiten, d. i. judiciellen Staatsprüfung im Grunde der hohen Ministerialverordnung vom 2. October 1855 Z. 172 des R. G. B. zu unterziehen haben, d. i.

1) derjenigen, welche mit dem abgelaufenen Studienjahre 1867 oder noch früher ihr Quadriennium beendet, sich der judiciellen Staatsprüfung aber noch nicht unterzogen haben, oder bei derselben bereits reprobirt wurden;
2) derjenigen, welche sich dieser Prüfung im Grunde h. Ministerialbewilligung als Privatstudirende oder nach erhaltener Studiennachsicht unterziehen wollen, endlich
3) bezüglich jener, welche mit dem jetzt beginnenden Studienjahre ihr Quadriennium beendigen werden, wird bekannt gegeben, daß die Candidaten der beiden ersten Kathegorien durch das ganze Studienjahr 1868, jene unter 3) aber während der letzten sechs Wochen des zweiten Semesters sich dieser Prüfung unterziehen können.

Die Meldung zu dieser Prüfung geschieht wann immer bei dem Vorstande der judiciellen Commissions-Abtheilung mittelst gehörig belegter gestempelter Gesuche.

Der staatswissenschaftlichen Prüfung endlich können sich jene Candidaten unterziehen, welche ihr Quadriennium bereits zurückgelegt oder die hohe Ministerialbewilligung erlangt haben, sich als Privatstudirende oder mit Nachsicht der Studien zu dieser Prüfung melden zu dürfen.

Die Meldung geschieht bei dem Vorstande der staatswissenschaftlichen Commissionsabtheilung mittelst gehörig belegter gestempelter Gesuche.

Von der k. k. Staatsprüfungs-Commission.
Lemberg, am 24. September 1867.

Obwieszczenie. (2)

Teorytyczne egzamina prawnicze, przez c. k. komisyę egzaminacyjną prawniczo-historycznego wydziału we Lwowie w roku szkolnym 1868 przedsięwziąść się mające, rozpoczynają się z dniem 5. października 1867.

Egzamina te tylko ci słuchacze składać mogą, którzy na podstawie §. 55 instrukcyi z dnia 27. maja 1856, po ukończonem czwartem półroczu u dziekana wydziału prawniczego w przypisanym czasie się zgłosili, i przypuszczenie do złożenia egzaminu tego już otrzymali.

Co się tyczy egzaminów prawniczo-historycznych, po wyż nadmienionych bezpośrednio nastąpić mających, — które to egzamina słuchaczy bądź to zaraz po ukończeniu czwartego, bądź w biegu piątego półrocza składać będą mieli, podaje się niniejszem do wiadomości, że ostatnie tygodnie miesiąca lipca i pierwsze tygodnie października 1868 r. jako zwyczajny, — ostatni tydzień zaś półrocza zimowego 1868 r. jako nadzwyczajny termin ustanowione są, zgłoszenie się atoli do złożenia egzaminu w terminie zwyczajnym od dnia 15. maja aż do 15. czerwca 1868, w terminie zaś nadzwyczajnym w ciągu trzech tygodni przed ukończeniem półrocza zimowego nastąpić, i potwierdzeniem immatrikulacyi, świadectwem dojrzałości, niemniej książką meldunkową zaopatrzone i do dotyczącego dziekana wydziału prawniczego podane być winno.

W terminie nadzwyczajnym egzamina składać mogą:

1) tylko prywatyści, którzy zezwolenie od wysokiego Ministerstwa do złożenia egzaminu otrzymali;
2) tacy, którym powyższe zezwolenie od wys. Ministerstwa wraz z uwolnieniem nieodbytych studyów udzielonem zostało, nakoniec
3) ci reprobowani, którymby termin do egzaminu poprawczego (powtórnego) nie na dłuższy czas wyznaczonym został.

Co się zaś tych dotyczy, którzyby egzamin drugi, to jest sądowy, na podstawie rozporządzenia wys. Ministerstwa z dnia 2. października 1855 l. 172 dz. pr. p. składać chcieli, a mianowicie:

1) którzy z upłynionym rokiem szkolnym 1867 lub też wcześniej jeszcze studya prawnicze ukończyli, egzaminu tego atoli jeszcze nie robili, lub przy takowym reprobowani zostali;
2) którzy na podstawie ministeryalnego zezwolenia jako prywatyści lub otrzymawszy uwolnienie nieodbytych studyów do egzaminu tego przystąpićby chcieli, — nakoniec
3) tych, którzy dopiero z upływem rozpocząć się mającego roku szkolnego studya ukończą — oznajmia się niniejszem, że kandydaci 1. i 2. punktem objęci przez cały przeciąg roku szkolnego 1868, w punkcie 3. zaś wyszczególnieni tylko podczas ostatnich sześciu tygodni drugiego półrocza egzamin ten składać mogą.

Zgłoszenie się do egzaminu tego, opatrzone dotyczącemi dokumentami i należycie ostemplowane, może być kiedykolwiek do przełożonego komisyi egzaminacyjnej wniesione.

Trzeci egzamin w końcu mogą ci składać, którzy studya prawnicze zupełnie ukończyli, niemniej też ci, którym na mocy misteryalnego zezwolenia jako prywatystom lub otrzymawszy uwolnienie nieodbytych studyów do tego egzaminu zgłosić się jest wolno.

Zgłoszenie się do egzaminu tego, opatrzone dotyczącemi dokumentami i należycie ostemplowane, może być kiedykolwiek do przełożonego komisyi egzaminacyjnej wniesione.

Od c. k. komisyi egzaminów państwowych.
Lwów, dnia 24. września 1867.

(2014) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 1111. Am 10. October 1867 wird in der Amtskanzlei des k. k. Saal-Wirthschaftsamtes in Bolechow während der gewöhnlichen Amtsstund. die öffentliche Licitation zur Verpachtung der herrschaftlichen Bier- und Branntwein-Propination für die Zeit vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 entweder in nachstehenden Sectionen oder im Ganzen abgehalten werden, und zwar:

Section Nr.	Zugewiesene Ortschaften	Ausrufspreis des einjährigen Pachtzinses in österr. Währ. fl.	kr.	Vadium in öst. W. fl.	kr.
I.	Lisowice	1285	63	129	.
II.	Podbereż, Hurijejów und Tiapcze	730	.	73	.
III.	Cerkowna, Słoboda und Luszki	495	86	50	.
IV.	Polanica, Bubniszcze, Cissow	1315	97	132	.
V.	Brzaza, Kamionka, Sukiel	641	10	64	.
VI.	Taniawa	558	82	56	.
VII.	Bolechów ruski, Wołoska wieś sammt dem Adlerwirthshause Neu-Babilon und Salamonowa górka	4124	46	412	.
	Zusammen	9151	84	916	.

Das Pachtobject wird zuerst nach einzelnen Sectionen und sodann in concreto ausgeboten, und die Finanzbehörde behält sich das Recht vor das Resultat der sectionsweisen oder Concreral-Ausbietung zu bestätigen oder zu verwerfen.

Schriftliche versiegelte mit dem obigen Vadium versehene Offerten auf einzelne oder mehrere Sectionen, oder auf das Pachtobject im Ganzen können bis einschließlich 9. October 1867 sechs Uhr Abends beim Vorsteher des Bolechower k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes überreicht werden, wo auch die näheren Licitations-Bedingnisse eingesehen werden können.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.
Bolechów, am 26. September 1867.

(2007) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 2147. Zur Sicherstellung der Verpachtung der Spitalskost-Bereitung, und falls es zu dieser aus Mangel an Concurrenz nicht kommen sollte, zur Sicherstellung der Victualien so wie sonstiger Erfordernisse und Wäsche-Reinigung für das k. k. Militär-Truppen-Spital zu Stryj pro 1868 wird am 7. October d. J. und darauf folgenden Tage um 9 Uhr Vormittags eine öffentliche Verhandlung sowohl im mündlichen als Offertwege beim Stryjer Truppen-Spitale abgehalten werden, allwo die Licitationsbedingungen in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden können.

Vom k. k. Militär-Truppen-Spitals-Commando zu Stryj.

(2001) **E d y k t.** (2)

Nr. 1024. C. k. sąd powiatowy Mielecki czyni niniejszem wiadomo, iż celem zaspokojenia należącej się z wyroku sądu tutejszego z dnia 15. stycznia 1865 r. do L. 850 Rozalii Ortylowej sumy 53 złr. 25 kr. w. a. wraz z 4% od dnia 18. lipca 1862 i kosztami, odbędzie się przymusowa sprzedaż połowy gruntu pod N. 9. w Pławie koło kolonii Schönanger położonej, wraz z budynkami na 645 złr. w. a. oszacowanej w posiadaniu dłużnika Piotra Zakręckiego będącej, w dwóch terminach 30go października i 29. listopada 1867 r. każdą razą o godzinie 9. zrana pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 645 złr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający musi przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium w kwocie 65 złr. w. a. w gotówce.

Reszta warunków lisytacyjnych i akt oszacowania można w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.
Mielec, dnia 4. września 1867.

(2021) **E d y k t.** (3)

Nr. 48625. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszym edyktem posiadaczy skradzionej z bióra inspekcyi stacyi kolei żelaznej w Gródku obligacyi indemnizacyjnej okręgu lwowskiego dnia 1go listopada 1853 do Nru. 2934 lit. A na sumę 200 zł. m. k. i na imię Seweryna Smarzewskiego wystawionej, a za oktawę poddańczą dóbr Brzozowszczyzna zawinkulowanej, właność c. k. uprzyw. galicyjskiej kolei Karola Ludwika stanowiącej, ażeby z takową w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia wydania niniejszego edyktu się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym po upłynięciu terminu edyktalnego obligacya powyżej opisana za nieważną uznaną zostanie i fundusz indemnizacyjny za nią odpowiedzialny nie będzie.

Lwów, dnia 7. września 1867.

(2006) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 4347. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców Ignacego Smolskiego, Antoniego Gąsowskiego, Jakóba Gąsowskiego, Michała Gąsowskiego, Tomasza Gąsowskiego, Katarzynę z Gąsowskich Hermanową i Elżbietę z Gąsowskich Bierutowa — wszystkich z miejsca pobytu i życia niewiadomych, że przeciw tymże Adrian hr. Mayli, Ksawera, Bronisława i Konstancya hrab. Stadnickie o wykreślenie części sumy 4386 duk. hol. na pozwanych spadkobierców przypadających z ceny kupna resztującej dóbr Sendziszowa i wyeliminowanie tych części z tabeli płatniczej dóbr Sendziszowa z 31. grudnia 1836 do l. 7903 i 3547 pozew wnieśli, i że w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy na 30. października 1867 o godz. 10tej zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych sądowi jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Geislera kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 30. sierpnia 1867.

(1978) **Edykt.** (1)

Nr. 9289. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszem wiadomo czyni, iż pp. Stanisław Słonecki, Anna Słonecka i Zenon Słonecki przeciw p. Adalbertowi Porowskiemu o uznanie, iż suma 800 złpol. w stanie biernym dóbr Turzyłowa i Kotiatycz zaprenotowana przez przedawnienie zgasła i wyekstabulowaną ma być dnia 15. sierpnia 1867 do l. 9289 pozew wytoczyli, w skutek którego do ustnej rozprawy termin na dzień 8go listopada 1867 o godzinie 10. zrana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu i życia pozwanego p. Adalberta Porowskiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowemu kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Szemelowskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Ehrlicha nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanego, ażeby na terminie albo osobiście stanął albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę mianowanemu kuratorowi udzielił lub też innego zastępcę sobie obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użył, ponieważ w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 20. sierpnia 1867.

(1979) **Edykt.** (1)

Nro. 9287. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszem wiadomo czyni, iż pp. Stanisław Słonecki, Anna Słonecka i Zenon Słonecki przeciw p. Adalbertowi Porowskiemu o uznanie sumy 800 złp. z p. n. w stanie biernym części dóbr Turzyłowa i Kotiatycz na rzecz Adalberta Porowskiego zaintabulowanej za zgasłą i wyekstabulowanie tejże dnia 15. sierpnia 1867 do l. 9287 pozew wytoczyli, w skutek którego do ustnej rozprawy termin na dzień 8. listopada 1867 o godzinie 10tej z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu i życia pozwanego p. Adalberta Porowskiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowemu kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Szemelowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Ehrlicha nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanego, ażeby na terminie albo osobiście stanął, albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę mianowanemu kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użył, ponieważ w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 20. sierpnia 1867.

(2032) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 952. Celem wydzierzawienia prawa propinacyi wódki i miodu miastu Kałuszowi wspólnie z wysoką kamerą przysługującego na czas od 1. stycznia 1868 do końca grudnia 1870 odbędzie się druga licytacya na dn. 10. października 1867 lub w razie nie udania się tejże trzecia na dniu 31. października 1867. każdą razą o godzinie 10tej zrana w tutejszym urzędzie gminnym. Cena wywołania czynszu dzierzawnego podług sześcioletnego przecięcia wzięta za każden rok, wynosi 7825 złr. w. a.

Jako zakład czyli wadyum ma każdy chęć licytowania mający 10% od kwoty wywołanej do rąk komisyi licytacyjnej, najwięcej zaś dający i jako dzierzawca uznany tytułem kaucyi kwotę półrocznemu czynszowi dzierzawnemu wyrównywającą w trzech dniach po otrzymaniu uchwały zatwierdzającej do kasy miejskiej złożyć.

Resztę warunków każdego czasu w tutejszym urzędzie gminnym przejrzeć wolno.

Oferty pisemne z przyłączeniem powyższego wadyum będą do dnia licytacyi jednak tylko do godziny 4. po południu przyjęte.

Licytacya ta odbędzie się pod zastrzeżeniem potwierdzenia tak ze strony c. k. dyrekcyi krajowej finansowej, jako też i rady gminnej w Kałuszu.

Urząd gminny miasta.

Kałusz, dnia 19. września 1867.

(2004) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 6985. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez małżonków p. Grzegorza i Teresy Biedermann wyrokiem sądu polubowego z dnia 25. listopada 1858 resztującej sumy 3472 złr. 47½ kr. w. a., z większej sumy 4350 złr. m. k. czyli 4567 złr. 30 kr. w. a. pochodzącej, wraz z odsetkami po 5% od 1. grudnia 1859 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi w ilościach 18 złr. 52 kr. i 98 złr. 79 kr. egzekucyjnemi obecnie w kwocie 23 złr. 31 kr. przyznanemi, egzekucyjna publiczna sprzedaż dawniej Ignacego Gołębiowskiego, nateraz zaś jak dom. 167 str. 296 n. 16 haer. masy spadkowej tegoż własnych części dóbr Woźniczna i Bielawa w obwodzie tarnowskim położonych na dniu 31. października 1867 o godzinie 10. zrana w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi ułatwiającemi warunkami się odbędzie:

1. Sprzedaż ta odbędzie się ryczałtowo, z wyłączeniem wszelkiego wynagrodzenia za powinności poddańcze.

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową, tych części dóbr w kwocie 16081 złr. poniżej której dobra te, jednakowoż nie niżej jak za kwotę 2000 złr. w. a. sprzedane będą.

3. Każdy chęć kupienia mający, ma przed rozpoczęciem licytacyi sumę 600 złr. jako zakład gotówką albo w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub też w 5% obligach rządowych a względnie 5% obligach indemnizacyjnych galicyjskich według kursu najnowszego w gazecie umieszczonego, jednak nigdy nad nominalną wartość, lub też w książeczkach kasy oszczędności miasta Lwowa, Krakowa i Tarnowa, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, po ukończeniu licytacyi zakład najwięcej ofiarującego zatrzymany, innym zaś licytantom zaraz zwróconym będzie.

4. Każdemu wolno wyciąg hypoteczny i akt szacunkowy tych części dobr, w tutejszo sądowej registraturze, lub też przy komisyi licytacyjnej podczas licytacyi przejrzeć.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 31. sierpnia 1867.

(2003) **Edykt.** (1)

Nr. 10.339. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że zmarły na dniu 8. czerwca 1866 w Krakowie Franciszek Hatzfeld, pensyonowany urzędnik byłego wolnego miasta Krakowa, testamentem z dnia 7. czerwca 1866, siostrze swojej p. Maryannie z Hatzfeldów Zuffi zapisał legat w kwocie 100 złtpl. czyli 25 złr. w. a., który przez małżonków Alexandra i Antoninę Papieskich, spadkobierców Franciszka Hatzfelda do depozytu tutejszego sądu złożonym został.

Gdy miejsce pobytu p. Maryanny z Hatzfeldow Zuffi nie jest wiadomem, ustanawia się dla niej kuratora w osobie p. Dra. Rydzowskiego, dodając mu zastępcę w osobie p. Dra. Geisslera, i o tem zawiadamia się p. Maryannę z Hatzfeldów Zuffi z wezwaniem, aby w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego kuratora do podniesienia legatu upoważniła lub sama o podniesienie się zgodziła, gdyż inaczej takowy według rozporządzenia Franciszka Hatzfelda w magistracie miasta Krakowa celem rozdania między ubogich złożonym będzie.

Kraków, dnia 27. sierpnia 1867.

(1993) **Edykt.** (1)

Nr. 3600. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie Rajmundowi Idziemu dwojga imion Heggenbergerowi wiadomo czyni, że uchwałą z dnia 6. lutego 1867 l. 11236 intabulacyę c. k. notaryuszowi Michałowi Morawieckiemu z powodu przeprowadzenia dobrowolnego sądowego ocenienia realności Nr. 263 w Złoczowie przysądzonych należytości w ilości 10 złr. 50 c. w. a., tudzież kosztów w ilości 2 złr. i 3 złr. 11 c. a. w. w stanie biernym realności Nr. 263 w Złoczowie położonej, Rajmundowi Idziemu dwóch imion Heggenberger i Zuzannnie Petronelli dwóch imion Heggenberger własnej, dozwolono. — Gdy miejsce pobytu i życia Rajmunda Idziego Heggenbergera jest niewiadome, zatem na tegoż koszta i niebezpieczeństwo ustanowił temuż sąd w osobie p. adwokata krajowego Dr. Starzewskiego kuratora, i temuż wspomnioną uchwałę doręczył.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 21. sierpnia 1867.

(2002) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 2481. Ces. król. sąd powiatowy w Głogowie niniejszem uwiadamia, że gdy wskutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 2. listopada 1866, do l. 6359 celem przedsięwziecia w sprawie małżonków Łukasza i Anny Małodobrych przeciwko Antoniemu Kaznowskiemu o zapłacenie przez Wincentego Pado wyrokiem z dnia 14. czerwca 1866 do l. 3428 wywalczonej sumy 900 złr. w. a. z. p. n. pozwolonej licytacyi egzekucyjnej realności pod Nr. 38 wGłogowie położonej do Antoniego Kaznowskiego należącej pierwsze trzy termina licytacyjne bezskutecznie upłynęli na ponowne żądanie egzekwentów w myśl §. 153 i 434 proc. sąd. nowy termin na dzień 5. listopada 1867 o godzinie 10. w tutejszej sądowej kancelaryi z tem dodatkiem ustanawia się, iż cena wywalczona na 1500 złr. w. a. zniżoną została i że na tymże terminie realność niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Każdy chęć kupna mający może extrakt tabularny i warunki licytacyjne, ułatwiające warunki podczas urzędowych godzin w tutejszej sądowej kancelaryi przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Głogów, dnia 14. września 1867.

(1952) **Edict.** (1)

Nr. 20611. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen 5% Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Verwaltungsgebieths, und zwar: Nr. 1099 ausgestellt auf den Namen Carl Nowakowski und Maria Łabedzka, und Nr. 2354 lautend auf den Namen Avigdor Fraenkel, jede über 50 fl. und vom 1. November 1853 versehen mit je 14 Stück Coupons, von welchen die erste am 1. Mai 1867 und die letzte am 1. November 1873 fällig werden wird — aufgefordert, die fraglichen Grundentlastungs-Obligationen binnen 3 Jahren nach Fälligwerdung des letzten Coupons vom 1. November 1873 gerechnet, oder dafern solche von diesem Zeitpunkte verlost werden sollten, binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen nach eingetretener Fälligkeit derselben, dagegen die Coupons binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen nach eingetretener Fälligkeit eines jeden einzelnen Coupons dem Gerichte vorzuweisen, widrigens nach Verlauf der obigen Fristen die Grundentlastungs-Obligationen und die Coupons amortisirt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 24. August 1867.

Edykt.

Nr. 20611. Lwowski c. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy zgubionych 5% obligacyi indemnizacyjnych lwowskiego okręgu administracyjnego, i to do L. 1099 wystawionej na Karola Nowakowskiego i Maryę Łabędzką, i do L. 2354 opiewającej na Avigdora Fraenkla, każdej w ilości 50 złr., i od 1. listopada 1853 zacząwszy z 14 kuponami zaopatrzonej, z których pierwszy na dniu 1. maja 1867, a ostatni na dniu 1. listopada 1873 płynnym będzie — takowe w przeciągu 3 lat po płynności ostatniego kupona, licząc od 1. listopada 1873, lub gdyby takowe od tego czasu wylosowane zostały, po upływie jednego roku, 6 tygodni i 3 dni po nastąpić mającej płynności tychże — kupony zaś w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni po nastąpić mającej płynności każdego pojedyńczego kupona — sądowi przedłożyć — w przeciwnym bowiem razie wyż wymienione obligacye indemnizacyjne wraz z kuponami po upływie wyż wspomnionych czasów amortyzowanemi zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1867.

(2023) **Edykt.** (1)

Nr. 40744. C. k. sąd krajowy lwowski do wiadomości podaje, że przeciw Bonie ze Swidzińskich Polanowskiej a właściwie jej spadkobiercy uniwersalnemu Alexandrowi Polanowskiemu z miejsca i pobytu niewiadomemu, Marya Kamiska i Teodor Agopsowicz deprs. 18. lipca 1867 do l. 40744 prosbę podali o polecenie wykazania w 14 dniach, że prenotacya sumy 500 duk. hol. uchwałą z dnia 28. listopada 1831 do l. 29696 dozwolona w stanie biernym dóbr Puzniki I. i II. Dom. 40 pag. 23 n. 36 on. et pag. 198 n. 11 on. uskuteczniona, co do reszty (po extabulacyi kwoty 292 duk. 2 złr. 52 kr. m. k. z przyn.) jeszcze dla Bony ze Swidzińskich Polanowskiej pozostałej, jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w przeciwnym razie wykreśloną zostanie, w skutek którego to podania postępowanie sądowe wprowadzono i dla Bony ze Swidzińskich Polanowskiej a właściwie dla jej spadkobiercy Alexandra Polanowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego adwokata krajowego Dra. Pfeiffera z zubstytucyą adwokata krajowego Dra. Fränkla postanowiono.

Lwów, dnia 17. sierpnia 1867.

(2036) **Kundmachung.** (1)

Nro. 10936. Vom 1. October l. J. wird das Zuschlagsporto für die unfrankirten oder nicht vollständig frankirten Briefe, welche in eigenem Bestellungsbezirke des Aufgabspostamtes abzugeben sind, statt mit 5 kr. nur mit drei (3) Neukreuzern für die unberichtigten Zolllothe oder Theile eines Zolllothes eingehoben.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 30. September 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10936. Od dnia 1. października pobierać się będzie jako porto dodatkowe za niefrankowane albo nie zupełnie frankowane listy, które urzęda pocztowe, w których je nadano, we własnym okręgu doręczenia doręczać mają, zamiast 5 tylko trzy (3) centy za niezapłacone łuty cłowe, lub część łuta cłowego.

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 30. września 1867.

(1995) **Edykt.** (1)

Nro. 2259. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach wiadomo czyni, że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 10. lipca 1867 l. 33883 na zaspokojenie sumy wekslowej 8500 zł. w. a. wraz z 6% odsetkami od dnia 25. kwietnia 1862 liczyć się mającemi, kosztami sądowemi 8 zł. 30 c. i kosztami egzekucyi w kwotach 13 zł. 85 c., 10 zł. 23 c. i 94 zł. 83 c. w. a. przyznanemi, sprzedaż przymusowa zajętych i oszacowanych ruchomości, do dłużników pp. Ludwika i Waleryi Jankowskich należących, jako to: mebli, luster, zegarów, wyrobów marmurowych, porcelany chińskiej, maszyny do szycia, fortepianu, kandelaber, obrazów olejnych, pająków krzyształowych, gotowalni z przyborami srebrnemi, serwisu srebrnego, powozów, koni, uprzęży angielskiej, krów i 100 garncy okawity, — na rzecz p. Antoniego Pokiziaka w dwóch terminach, t. j. dnia 14. października 1867 i w dniach następujących wyżej ceny lub po cenie szacunkowej, a 26. listopada 1867 i w dniach następujących niżej ceny szacunkowej w Bożykowie przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 14. września 1867.

(1989) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 33807. Von der k. k. Finanz-Landes-Direction für Galizien wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß im Monate October 1867 die Versteigerung wegen Verpachtung der im nachfolgenden Ausweise angeführten Aerarial-Weg-, Brücken- und Ueberfuhrs-Mautstationen in Galizien auf das Jahr 1868 allein oder auch vereint auf die beiden Jahre 1868 und 1869 stattfinden wird.

Die specielle Kundmachung über den Vorgang bei dieser Versteigerung nebst den Pachtbedingnissen kann in der Registratur der Finanz-Landes-Direction dann bei sämmtlichen Finanz-Bezirks-Directionen Galiziens während der gewöhnlichen Amtsstunden, so wie endlich auch bei den Finanzwache-Commissären eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 12. September 1867.

Ausweis

über die Aerarial-Weg- und Brücken-, dann Ueberfuhrs-Mautstationen, so wie Aerarial-Ueberfuhrs-Anstalten, deren versteigerungsweise Verpachtung entweder auf das Sonnenjahr (Kalenderjahr) 1868 allein, oder auch vereint auf die beiden Sonnenjahre 1868 und 1869 mittelst Kundmachung vom 12. September 1867 Z. 33807 ausgeschrieben wird.

Posten-Zahl	der k. k. Finanz-Bezirks-Direction	Namen der Mautstation und ihrer Eigenschaft	Namen des Straßenzuges	Tarifsätze: Wegmaut nach Meilen	Tarifsätze: Brückenmaut nach der Classe	Ausrufspreis in öst. W. auf ein Jahr fl.	Die Licitation wird abgehalten bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in	am
		zur Verpachtung entweder auf das Jahr 1868, oder vereint auf die beiden Jahre 1868 und 1869						
1	Krakau	Kobiernice, Brückenmaut	Wiener Hauptstraße	—	III.	2269	Krakau	23. October 1867
2		Kocierz, Weg- u. Brückenmaut	Saybuscher ungarische Hauptstraße	2	II.	626		dtto.
3		Łęki, Wegmaut	Oświęcimer preußische Hauptstraße	2	—	1809		dtto.
4		Komorowice, Wegmaut	Weichsel-Parallelstraße	2	—	1600		24. October 1867
5		Oświęcim, Wegmaut	dtto.	2	—	1525		dtto.
6		Zator, Wegmaut	dtto.	2	—	700		dtto.
7		Brzeznica, Wegmaut	dtto.	2	—	450		25. October 1867
8		Skawina, Wegmaut	dtto.	1	—	600		dtto.
9		Skawina, Brückenmaut	dtto.	—	II.	1066		dtto.
10	Tarnow	Pilzno, Weg- u. Brückenmaut	Wiener Hauptstraße	2	III.	4000	Tarnow	23. October 1867
11		Zawada, Wegmaut	dtto.	2	—	1420		dtto.
12	Rzeszow	Sędziszów, Wegmaut	dtto.	3	—	1850	Rzeszow	23. October 1867
13		Przybyszówka, Wegmaut	dtto.	1	—	925		dtto.
14		Głuchów, Wegmaut	dtto.	2	—	1205		dtto.
15	Przemysl	Dubiecko, Wegmaut	Duklaer ungarische Hauptstraße	2	—	1710	Przemysl	23. October 1867
16	Lemberg	Grodek, Weg- u. Brückenmaut	Wiener Hauptstraße	2	II.	3225	Lemberg	23. October 1867
17		Zimnawoda, Wegmaut	dtto.	1	—	1940		dtto.
18		Grünthal, Wegmaut	Jaworower Verbindungsstraße	2	—	905		dtto.
19		Jamelna, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	I.	3905		24. October 1867
20		Brodki, Weg- u. Brückenmaut	Wereckoer ungarische Hauptstraße	2	I.	3420		dtto.
21		Ludwikówka, Wegmaut	dtto.	2	—	4220		dtto.
22		Rozwadow, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	1	III.	4093		25. October 1867
23		Czyżykow, Weg- u. Brückenmaut	Brodyer Hauptstraße	2	I.	11305		dtto.
24	Brody	Jezierna, Wegmaut	Tarnopoler Verbindungsstraße	2	—	3125	Brody	23. October 1867
25		Zborow, Wegmaut	dtto.	3	—	5181		dtto.
26		Brody, Weg- u. Brückenmaut	Brodyer Hauptstraße	2	I.	5181		dtto.
27		Podhorce, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	I.	2931		24. October 1867
28		Złoczow, Nr. 1 gegen Lemberg, Wegmaut	dtto.	2	—	6181		24. October 1867
		Nr. 2 gegen Brody, Wegmaut		2	—			
		Nr. 3 gegen Tarnopol, Wegmaut	Tarnopoler Verbindungsstraße	2	—			
29		Nowosiółki, Wegmaut	Brodyer Hauptstraße	2	—	3681		dtto.
30		Podhajczyki, Wegmaut	dtto.	2	2	6181		25. October 1867
31		Janczyn, Weg- u. Brückenmaut	Brzeżaner Verbindungsstraße	2	II.	4730		dtto.
32		Przemyślany, Wegmaut	dtto.	2	2	4301		dtto.
33	Tarnopol	Kopyczyńce, Wegmaut	Tarnopoler Verbindungsstraße	2	—	1101	Tarnopol	23. October 1867
34		Krowinka, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	II.	3002		dtto.
35		Czartorya, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	II.	4509		dtto.
36		Zagrobela, Wegmaut	dtto.	2	—	3610		24. October 1867
37		Dobrowody, Weg- u. Brückenmaut	Brzeżaner Verbindungsstraße	2	II.	1633		dtto.
38		Podhajce, Weg- u. Brückenmaut		3	I.	3134		dtto.
39		Potutory, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	1	II.	2833		25. October 1867
40		Brzeżan, Wegmaut		3	—	4135		dtto.
41	Kolomea	Kułaczyn, Wegmaut	Karpathen-Hauptstraße	2	—	1825	Kolomea	23. October 1867
42		Orelec, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	II.	1700		dtto.
43		Borszczów, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	I.	1950		dtto.
44		Kołomea gegen Łanczyn, Wegmaut		2	—	4210		24. October 1867
45		Kołomea gegen Gwoździec, Weg- u. Brückenmaut	Horodenkaer Verbindungsstraße	2	I.	3600		dtto.
46		Alt-Gwoździec, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	II.	2817		dtto.
47		Wierzbowce, Wegmaut	dtto.	2	—	1650		25. October 1867

Posten-Zahl	der k. k. Finanz-Bezirks-Direction	Namen der Mautstation und ihrer Eigenschaft (zur Verpachtung entweder auf das Jahr 1868, oder vereint auf die beiden Jahre 1868 und 1869)	Namen des Straßenzuges	Tarifsätze: Wegmaut nach Meilen	Tarifsätze: Brückenmaut nach der Classe	Ausrufspreis in öst. W. auf ein Jahr fl.	Die Licitation wird abgehalten bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in	am
48	Kolomea	Horodenka, Wegmaut	Horodenkaer Verbindungsstraße	2	—	950	Kolomea	25. October 1867
49	Kolomea	Uścieczko, Weg- u. Brückenmaut	dtto.	2	I.	1225	Kolomea	dtto.
50	Kolomea	Zaleszczyki, Nr. 1 Wegmaut	Tarnopoler Verbindungsstraße	3	—	4000	Kolomea	28. October 1867
51	Kolomea	Zaleszczyki, Nr. 2 Brücken-, Überfuhrsmaut u. Durchlaßgebühr	dtto.	—	III.	6801	Kolomea	dtto.
52	Stanislau	Bohorodczan, Wegmaut	Karpathen-hauptstrasse	2	—	2051	Stanislau	23. October 1867
53	Stanislau	Pasieczna, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	5308	Stanislau	detto
54	Stanislau	Wystowa, Weg- u. Brückenmaut	detto	1	III.	3115	Stanislau	detto
55	Stanislau	Kałusz, Wegmaut	detto	2	—	1518	Stanislau	24. October 1867
56	Stanislau	Krechowice, Wegmaut	detto	2	—	1625	Stanislau	detto
57	Stanislau	Hoszów, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	3531	Stanislau	detto
58	Stanislau	Lisowice, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	I.	2875	Stanislau	25. October 1867
59	Stanislau	Mikietyńce, Weg- u. Brückenmaut	Brzeżaner Verbingungsstraße	2	III.	8550	Stanislau	detto
60	Stanislau	Klubowce, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	I.	4530	Stanislau	detto
61	Stanislau	Lachowce, Weg- u. Brückenmaut	Rożniatower Verbindungsstraße	2	III.	1085	Stanislau	28. October 1867
62	Stanislau	Rosulna, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	I.	403	Stanislau	detto
63	Stanislau	Rownia, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	1773	Stanislau	detto
64	Stanislau	Słobódka, Wegmaut	Bursztyner Verbindungsstraße	2	—	1618	Stanislau	29. October 1887
65	Stanislau	Siwka, Weg- u. Ueberfuhrsmaut, dann Ueberfuhrsanstalt	detto	2	III.	2118	Stanislau	detto
66	Stanislau	Koniuszki, Wegmaut	detto	2	—	2333	Stanislau	detto
67	Stanislau	Ruda, Weg- u. Brückenmaut	detto	3	I.	2500	Stanislau	detto
68	Sambor	Stryj, Nr. 1. Brückenmaut	Karpathen-Hauptstraße	—	III.	6321	Sambor	23. October 1867
69	Sambor	Stryj, Nr. 2. Wegmaut	Vereckoer ungarische Hauptstraße	2	—	3018	Sambor	detto
70	Sambor	Klimiec, Weg- u. Brückenmaut	detto	3	I.	1028	Sambor	detto
71	Sambor	Koziowa, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	2018	Sambor	24. October 1867
72	Sambor	Skole, Wegmaut	detto	2	—	1515	Sambor	detto
73	Sambor	Synowudzko wyżne, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	3218	Sambor	detto
74	Sambor	Błonie, Wegmaut	detto	2	—	1817	Sambor	25. October 1867
75	Sambor	Wolica, Wegmaut	detto	2	—	1517	Sambor	detto
76	Sanok	Toki bei Żmigrod Weg- u. Brückenmaut	Jasloer Verbindungsstraße	2	I.	1201	Sanok	23. October 1867
77	Sanok	Barwinek, Wegmaut	Duklaer ungarische Hauptstraße	2	—	1655	Sanok	detto
78	Sanok	Dukla, Nr. 1 Wegmaut	detto	2	—	4901	Sanok	detto
		Nr. 2 (Popardy), Brückenmaut	detto	—	II.			
79	Sanok	Iskrzynia, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	I.	1120	Sanok	24. October 1867
80	Sanok	Domaradz, Weg- u. Brückenmaut	detto	3	I.	1800	Sanok	detto
81	Sanok	Ulanica, Wegmaut	detto	2	—	1260	Sanok	detto
82	Sanok	Topoliny, Brückenmauth	Karpathen-Hauptstraße	—	III.	1650	Sanok	25. October 1867
83	Sanok	Jasło, Weg- u. Brückenmaut	detto	3	II.	5500	Sanok	detto
84	Sanok	Krosno, Wegmaut	detto	2	—	2010	Sanok	detto
85	Sanok	Rymanów, Weg- u. Brückenmaut	detto	3	II.	2460	Sanok	28. October 1867
86	Sanok	Besko, Brückenmaut	detto	—	I.	201	Sanok	detto
87	Sanok	Dąbrówka, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	I.	3350	Sanok	detto
88	Sanok	Postołów, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	3510	Sanok	detto
89	Sanok	Olszanica, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	I.	2200	Sanok	29. October 1867
90	Sanok	Ustrzyki, Weg- u. Brückenmaut	detto	1	II.	2300	Sanok	detto
91	Sanok	Krościenko, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	3100	Sanok	detto
92	Sanok	Mytarz, Weg- u. Brückenmaut	Żmigrod-Gorlicer-Militär-Parallelstraße	2	III.	750	Sanok	detto
93	Neu-Sandec	Chruślice, Wegmaut	Karpathen-Hauptstraße	3	—	2600	Neu-Sandec	23. October 1867
94	Neu-Sandec	Dobra, Weg- u. Brückenmaut	detto	2	III.	550	Neu-Sandec	detto

Anmerkung.

Zur Post 28. In Złoczów ist die Wegmaut nur bei dem ersten Betreten des Mautschrankens zu entrichten.

Zur Post 44 und 45. In Kołomea sind jene Partheien, welche in dem Verkehre von Łanczyn gegen Jabłonów und Gwoździec oder umgekehrt an einem und demselbem Tage die Wegmaut an einem der in Kołomea gegen Łanczyn, gegen Jabłonów oder gegen Gwoździec aufgestellten Schranken bereits entrichtet haben und sich darüber mit der Bollete ausweisen, von der Entrichtung der Wegmautgebühr an dem zweiten Schranken frei zu halten.

Uebrigens wird der Mauthschranken sub Post 45 mit 1ten Jänner 1868 von seinem gegenwärtigen Standpuncte in der Richtung von Kołomea gegen die Eisenbahn hinter den von der Aerarialstraße gegen den Bahnhof abzweigenden Weg auf einen Punct verlegt werden, welcher im 2. Viertel $^{2}/_{100}$ der ersten Meile hinter den Eisenbahnschienen gelegen ist.

Zur Post 51. In Zaleszczyki wird dem Pächter das Recht eingeräumt, außer den Mautgebühren an der Schiffbrücke und an der die Stelle der Brücke zeitweise vertretenden Ueberfuhr, auch die Durchlaßgebühr für das Oeffnen und Schließen der Schiffbrücke nach dem bestehenden Tarife, welcher bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea und bei dem Finanzwach-Commissär in Zaleszczyki eingesehen werden kann, einzuheben. Die mit dem Oeffnen und Schließen der Schiffbrücke verbundenen Arbeiten werden vom Aerar bestritten.

Zur Post 62. Wegen Versetzung des Rosulnaer Mautschrankens mit 1ten Jänner 1868 an den Lukwa-Bach, u. z. in die Nähe der dortigen Mühle, ist die Verhandlung im Zuge.

Lemberg, am 12. September 1867.

(2026) **Kundmachung.** (1)

Nro. 6814. Am 1. October l. J. an, hat die Fußbotenpost Zakluczyn - Wojnicz in nachstehender Cursordnung zu verkehren:

Von Zakluczyn	in Wojnicz
täglich um 4 Uhr Nachmittag,	täglich um 7 Uhr Abends.
Von Wojnicz	in Zakluczyn
um 5 Uhr 20 Minuten Früh,	um 8 Uhr 20 Minuten Früh.

Von der k. k. galiz. Post-Direction
Lemberg, am 25. September 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 6814. Od 1. października r. b. zacząwszy ma poczta piesza Zakluczyn-Wojnicz w następującym porządku kursowym przy- i odchodzić:

Z Zakluczyna	do Wojnicza
dziennie o 4tej godzinie po południu,	codziennie o godzinie 7mej wieczór.
Z Wojnicza	do Zakluczyna
o 5tej godzinie 20tej minucie z rana,	o 8mej godzinie 20tej minucie z rana.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 25. września 1867.

(1959) **Kundmachung.** (1)

Nro. 15843. Vom Stanisławower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gemacht, es werde in das Register für Gesellschaftsfirmen am 4. September 1867 eingetragen, „daß A. L. Lintz als Liquidator der k. k. priv. Actiengesellschaft für Zuckerfabrication in Galizien zu Tłumacz mit Ende August 1867 aus dieser Gesellschaft austrete, und daß der Verwaltungsrath dieser Gesellschaft in seiner am 20. August 1867 abgehaltenen Sitzung auf Grund des ihm bei der am 28. Juni 1867 stattgefundenen Generalversammlung der Actionäre ertheilten Befugnisses den Hrn. Th. Bredt zu Tłumacz mittelst seiner alleinigen Unterschrift die Firma der k. k. priv. Actiengesellschaft für Zuckerfabrication in Galizien in Liquidation zu zeichnen, vom 1. September 1867 berechtiget habe."

Stanislau, am 4. September 1867.

(1985) **E d i c t.** (1)

Nro. 991. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache der Brodyer Stadtcommune wider Julian, August, Josepha, Vincenz und Franz Gomolińskie wegen 5575 fl. 93 kr. öst. W. s. N. G. in die öffentliche Feilbietung der auf 13.784 fl. 25 kr. öst. W. geschätzten, den genannten Schuldnern gehörigen Realität sub Nr. 752 in Brody gewilligt.

Zur Vornahme der Veräußerung wurden drei Termine, als: auf den 4. November 1867, 5. December 1867 und 3. Jänner 1868 bestimmt.

Die ausgebotene Realität wird bei den zwei ersten Terminen nur um den Schätzwerth, bei dem dritten Termine aber auch unter demselben hintangegeben werden.

Kauflustige haben an diesen Terminen um 9 Uhr Früh im Gerichtshause, Bureau Nr. 2 zu erscheinen.

Die Schätzung, der Grundbuchsstand und die Licitationsbedingungen können bei Gericht eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Brody, am 17. September 1867.

(2025) **Kundmachung.** (1)

Nro. 10826. Mit Rücksicht auf die Witterungs-Verhältnisse und die Anwesenheit von Kurgästen in dem Badeorte Krynica wird nach Einstellung der Mallefahrten zwischen Bochnia und Krynica mit Ende September, die Botenfahrpost zwischen Krynica und Neu-Sandec im Monate October täglich verkehren, und zwar von Krynica um 8 Uhr Früh abgehen, in Neu-Sandec um 12 Uhr 15 Minuten Mittag eintreffen, von dort um 1 Uhr Nachmittag zurückkehren und in Krynica um 5 Uhr Nachmittag ankommen.

Was mit der Bemerkung allgemein bekannt gegeben wird, daß vom Monate November bis zur Wiedereinführung der Sommerfahrten diese Botenfahrpost wöchentlich dreimal nach der bisherigen Cursordnung verkehren wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 28. September 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10826. Ze względu na stan powietrza i pobyt gości w kąpielach Krynicy, będzie po zniesieniu jazdy wozowej pomiędzy Bochnią a Krynicą z końcem września, poczta posełkowa pomiędzy Krynicę i Nowym Sączem w miesiącu październiku codziennie przy i odchodzić, a to: z Krynicy o godzinie 8mej z rana odchodzić, do Nowego Sącza o godzinie 12tej, minucie 15tej w południe przychodzić; ztamtąd wróci o godzinie 1szej po południu a przyjdzie do Krynicy o godzinie 5tej po południu.

Co się do publicznej wiadomości z tą uwagą podaje, że od miesiąca listopada aż do zaprowadzenia jazd letnich ta poczta posełkowa tygodniowo trzy razy podług teraźniejszego porządku kursowego przy- i odchodzić będzie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 28. września 1867.

(2038) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 5376. Beim Rechnungs-Departement des Lemberger Oberlandesgerichtes ist eine Calculantenstelle mit dem Taggelde von 1 fl. bis 1 fl. 50 kr. zu besetzen und werden hiebei insbesondere die im neuen Organismus entbehrlich gewordenen Rechnungsbeamten mit den für dieselben Allerhöchst gewährten Begünstigungen berücksichtigt.

Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche längstens bis zum 16. October 1867 an das gefertigte Präsidium gelangen zu lassen.

Vom k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium.
Lemberg, am 23. September 1867.

(1944) **E d i k t.** (1)

Nr. 9904. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß der mit dem Edicte vom 8ten Februar 1866 z. Zahl 1884 über das Vermögen des Jaroslauer Schnittwaarenhändlers Wolf Margel ausgeschriebene Concurs über den Rücktritt sämmtlicher Gläubiger aufgehoben wird.

Przemyśl, am 5. und 6. September 1867.

(2039) **E d i c t.** (1)

Nr. 613. Von dem k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki wird bekannt gemacht, daß zur Einbringung der von Chaim Neuberger gegen die Nachlaßmasse nach Chaim Hersch Hüttler ersiegten Summe von 148 fl. 48 kr. CM. der Executionskosten mit 4 fl. und 7 fl. 11 kr. öst. W. die executive Feilbiethung der zur Nachlaßmasse nach Chaim Hersch Hüttler gehörigen unausgeschiedenen Hälfte der in Zaleszczyki unter dem Conscr. Nr. 20 liegenden Realität am 16. October und 21. November 1867 jedesmal um 10 Uhr Früh unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth dieser unausgeschiedenen Realitätshälfte mit 851 fl. 79 kr. angenommen.

2. In dem ersten und zweiten Feilbiethungstermine wird diese Haushälfte nur über oder um den Schätzungswerth veräußert werden.

3. Jeder Kauflustige ist verbunden vor dem Beginne der Veräußerung den zehnten Theil des Ausrufspreises, daher den Betrag von 85 fl. zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder aber in auf den Ueberbringer lautenden öffentlichen Schuldpapieren nach dem letzten Curse berechnet, als Angeld zu erlegen, welches dem Meistbiethenden in den Kaufschilling eingerechnet, den Mitlizitanten hingegen gleich nach abgeschlossener Feilbietung zurückgestellt werden wird.

4. Der Ersteher ist verbunden den Kaufschilling zur Hälfte binnen 14 Tagen nach erhaltener Zustellung über die Bestätigung des Feilbiethungsactes, in welches auch das erlegte Vadium eingerechnet werden kann, und zur Hälfte binnen 30 Tagen nach dem Erlage der ersten Hälfte zu Gerichtshänden so gewiß einzuzahlen, als sonst auf seine Gefahr und Kosten eine neue in einem einzigen Termine abzuhaltende Feilbietung ausgeschrieben und die frägliche Haushälfte auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden wird.

5. Der Käufer ist verbunden die auf der zu verkaufenden Realität haftenden Schulden falls die Gläubiger die Annahme derselben von der gesetzlichen Aufkündigungsfrist nicht machen wollten, so weit sich der zu bietende Preis erstrecken wird, zu übernehmen.

6. Nach gänzlicher Berichtigung des Kaufschillinges wird dem Käufer das Eigenthumsdecret ertheilt, die intabulirten Schulden auf den Kaufschilling übertragen und die verkaufte Haushälfte dem Käufer übergeben werden.

7. Da der Verkauf in Pausch und Bogen geschieht, so wird für die Größe der Grundarea nicht gehaftet.

8. Sollte diese Realitätshälfte bei dem ausgeschriebenen Feilbietungstermine nicht über oder um den Schätzungswerth verkauft werden können, so wird zur Einvernahme der intabulirten Gläubiger die Tagfahrt auf den 22ten November 1867 um 9 Uhr Früh bestimmt, und erst dann der dritte Feilbietungstermin ausgeschrieben werden.

9. Der Schätzungsact und Grundbuchsauszug können in der h. g. Registratur eingesehen und bezüglich der Größe der auf dieser Realität aushaftenden Lasten die Auskunft bei dem k. k. Steueramte eingeholt werden.

Zaleszczyki, am 20. August 1867.

(1946) **Kundmachung.**

Nro. 11987. Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat kraft der ihm von Seiner k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde §. 16 des Verfahrens in Preßsachen den Beschluß gefaßt:

Der Inhalt des Artikels „Iz Kijewa (zhadka za starynu Ukrainy)" auf Seite 2 und 3, ferner der Inhalt des Artikels „Iz Lwowa (Sławiane o Polakach słuzaszczych u Turkiw)" auf Seite 3 der Nr. 67 der cautionspflichtigen ruthenischen Zeitschrift „Słowo" ddto. 26. August (7. September) 1867 begründe den Thatbestand des im §. 302 St. G. vorgesehenen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, es werde daher die Weiterverbreitung der Nr. 67 der ruthenischen Zeitschrift „Słowo" vom 26. August (7. September) 1867 im Grunde §. 7 u. 8 der P. O. die durch die k. k. Polizei-Direction bewirkte Beschlagnahme dieses Blattes für gerechtfertigt erklärt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 14. September 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 11987. C. k. sąd krajowy we Lwowie na mocy nadanej sobie od Jego c. k. Apostolskiej Mości władzy urzędowej na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na zasadzie §. 16. postępowania prasowego orzeka:

Treść artykułu „Iz Kijewa (zhadka za starynu Ukrainy)" na drugiej i trzeciej stronnicy ruskiego czasopisma „Słowo" Nr. 67 z dnia 26. sierpnia (7go września) 1867 umieszczonego, tudzież treść artykułu pod tytułem „Iz Lwowa (Sławiane o Polakach służaszczych u Turkiw)" w tymże samym numerze czasopisma „Słowa" na stronnicy trzeciej umieszczonego zawiera istotę czynu wykroczenia z §. 302 prawa karnego; przeto dalsze rozpowszechnienie tego numeru „Słowa" w obrębie całego państwa Austryackiego na zasadzie §. 36. prawa prasowego zakazuje się, a tem samem uznaje się zabranie nakładu tego numeru „Słowa" za usprawiedliwione.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Lwów, dnia 14. września 1867.

О в в ѣ щ е н ь е.

Числ. 11987. Ц. к. сѹдъ краевый ѹ Львовѣ на пôдставѣ наданой собѣ ôтъ Его ц. к. Апостольского Величества власти ѹрѧдованьѧ на внесенье ц. к. прокѹраторіи Державы въ мысль §. 16. прасового постѹпованьѧ засѹдивъ:

Содержанье артикѹла „Изъ Кѣева (згадка за старинѹ ѹкраины)" на дрѹгой и третой сторонѣ рѹской часописи „Слово" числ. 67 зъ днѧ 26. Серпнѧ (7. Вереснѧ) 1867 ѹмѣщеного, також и содержанье артикѹла пôдъ заглавïемъ: „Изъ Львова (Славѧне о Полѧкахъ слѹжащихъ ѹ Тѹркôвъ)" въ тôмъ самôмъ числѣ „Слова" на третôй сторонѣ ѹмѣщеного, становитъ провинѹ пôслѧ §. 302. ѹст. карн., про тое дальше розпростороненье сего числа „Слова" въ обемѣ цѣлой Австрійской Державы на пôдставѣ §. 36. ѹставы прас. ѹсправедливлѧетъ сѧ.

Що сѧ нинѣшнимъ до пѹбличной вѣдомости подае.

Львôвъ, днѧ 14. Вереснѧ 1867.

(1953) **Firma-Protokollirung.**

Nr. 15858. Bei dem k. k. Kreisgerichte in Stanislau wurde am 4. September 1867 in das Register der Einzelnfirmen eingetragen: Aron Friedmann, Lammfellhändler in Nadworna.

Stanislau, den 4. September 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.